

Pastýřský list pro první neděli postní 2015

Drazí bratři a sestry,

do doby postní jsme vstoupili s pohledem na Pána Ježíše, který prožil čtyřicet dní na poušti, vítězně zvládal pokušení a pak začal hlásat Boží evangelium: *Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu.* (Mk 1,15)

Může nás napadnout: My přece věříme, proto jsme tady. Jak máme uvěřit evangeliu? Co se od nás ještě očekává? Apoštol Jan, učedník, který byl nejvnímavější pro Ježíšovu lásku, nám po své zkušenosti říká: *Nemilujte svět, ani to, co je ve světě. Jestli někdo miluje svět, není v něm Otcova láska. Vždyť všechno, co je ve světě: žádost těla, žádost očí a honosný způsob života, není z Otce, ale ze světa.* (1 Jan 2,15–16).

Jakže, my nemáme milovat svět, když sám Bůh miluje svět? Tentýž Jan přece píše: *Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.* (Jan 3,16) Ano, Bůh miluje svět, a proto ho chce zachránit. Buduje v něm **Boží království, které má jiné myšlení a jinou kulturu než svět propadlý hříchu.** On nenutí, jen zve do svého království, ale upozorňuje, že *svět pomíjí, že na věky zůstává jen ten, kdo koná to, co chce Bůh* (1 Jan 2,17).

Základním zákonem Božího království je láska, která hledá dobro druhého, která se nebojí ani oběti. Ježíš sám ukazuje hodnotu každého člověka, když se narodí jako chudý, když učí, že co uděláme jednomu z nejposlednějších, děláme jemu, když jako mistr umývá svým učedníkům nohy, když blahoslaví chudé a tiché, lačníci a žízníci po spravedlnosti, milosrdné, čistého srdce a tvůrce pokoje, ba i ty, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, či křivě obviňováni a očerňováni od těch, kteří nepřijali kulturu Božího království.

Kdo uvěřil evangeliu, má kulturu odlišnou od světa, který se žene za honosným životem a řídí se jen žádostmi těla. My žijeme ve světě, ale ze světa nejsme, když nás jeho vyvolení ze světa vyprostilo. (srov. Jan 15,19)

Drazí bratři a sestry,

postní doba má pro nás být dobou intenzivního učení a procvičování Kristova myšlení a jeho kultury. Nebojme se lišit se od světa a od jeho kultury spějící k zániku, jako to udělal Noe se svou rodinou, když se zachránili uposlechnutím Božího příkazu vstoupit do archy, kterou si měli postavit. *Boží království se přiblížilo*, my jsme do něj byli přijati už křtem, ale musíme do něho vstupovat denně svým rozhodováním **myslet a jednat jako Boží děti.**

Připomeňme si, co papež František neúnavně opakuje, že *kritiky, klepy, závisti, žárlivosti, rivalita jsou postoje, které nemají právo obývat naše domy.* To může být důležité téma pro naše postní snažení. Pro mnohé je největším pokušelem k hříchu internet, který však může být skvělým služebníkem, když se umí dobře užívat, když nezačne člověka ovládat, když mu nekrade příliš mnoho času. K těžkému hříchu mohou vést nemravnosti, i když jsou jen na obrazovce. Hltání špatných zpráv z jakýchkoliv zdro-

ju a jejich předávání dál může být nejen projevem hříšné zvědavosti, ale i službou nepříteli Božího království, které se buduje hlásáním radostné zvěsti evangelia. Radost z násilí či hrubá zábava, kdy těší ošklivost a baví zloba, neodpovídají kultuře Božího království. Takovými věcmi je správné pohrdat a říkat si: „K vyšším věcem jsem se narodil.“

Postní doba je nejen vhodným časem pro uvědomění si hříšných pout, zlovyků a chyb, které je třeba odevzdat Božímu milosrdenství ve zpovědi, ale je to i příležitost k procvičování pevné vůle potřebné k vítězství nad pokušeními a k růstu v dobrém, k budování ctnosti.

Katechismus říká, že *ctnost je trvalá a pevná dispozice konat dobro* (KKC 1733). Získat trvalou a pevnou dispozici není snadné a vyžaduje to soustavnou výchovu i sebevýchovu. Ctnost nestačí propagovat, je třeba ji nacvičit. Nejlepší a nejpůsobivější reklamou ctnosti je sám člověk žijící tuto ctnost přitažlivě. K vybudování ctnosti je důležitá motivace, ale ekonomická nestačí. Je nutné si ctnost oblíbit a probudit v sobě touhu dosáhnout jí.

Zkušeni duchovní vůdcové radívali: Když tě trápí slabost, posiluj vůli. Když tě ohrožuje pokušení, utíkej před ním. Když tě spoutává hříšný zlovyk, bojuj za svou svobodu. Až se zlovyku zbavíš, procvičuj ctnost, která je jeho opakem.

Bratři a sestry,

vezměme letošní postní dobu jako duchovní cvičení. Kdo cvičíte nějaký sport nebo hudbu, víte, že za jednou se nedá nic naučit a o tréningu jen mluvit, to nepomůže, ale vytrvalým cvikem se dá dojít ke skvělým výsledkům. Přeji Vám hodně vytrvalosti v duchovním procvičování, které nemusíte dělat jen sami. Společné snažení třeba v rodině či s přáteli může hodně povzbudit.

Svatý Pavel nám radí: *Musíte vytrvat ve víře, opření o pevné základy a nesmíte se nechat odvrátit od naděje, kterou vám přineslo evangelium.* (Kol 1,23a) A nezapomeňme, Boží království je blízko!

Naději každému z Vás vyprošuje Váš

arcibiskup Jan